

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
TÒA THÁNH TÂY NINH

BÍ PHÁP
CẦU NGUYỆN

Sơ Giảng
DÃ TRUNG TỬ

TƯ LIỆU TU HỌC – LƯU HÀNH NỘI BỘ
2005

Ebook được làm theo **ẤN-BẢN** phổ biến trên Website của **DAOCAODAI.INFO**. Mọi góp ý, đề nghị bổ túc, sửa đổi những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi điện thư vào địa chỉ: *tamnguyen351@live.com*

Thành thật tri ơn **SOẠN GIẢ DẤ TRUNG TỬ, BAN PHỤ TRÁCH PHỔ BIẾN KINH SÁCH WEBSITE DAOCAODAI.INFO** đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, biên khảo, đánh máy, in ấn hay phổ biến trên Website ngỏ hầu **GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO** được phổ truyền rộng rãi, lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 16/03/2013

Tâm Nguyên

ĐẠO-LÝ THỰC-HÀNH

BÍ PHÁP CẦU NGUYỆN
TRONG GIÁO LÝ
ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
(Cao-Đài giáo)
DÃ TRUNG TỬ
Sưu-Tập

TƯ LIỆU TU HỌC
LƯU HÀNH NỘI BỘ

MỤC LỤC

❖ BÍ-PHÁP CẦU-NGUYỆN TRONG GIÁO LÝ ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ.....	9
▪ TIỂU-DẪN.....	13
▪ PHƯƠNG PHÁP CẦU NGUYỆN ĐỂ CÓ HIỆU-QUẢ.....	17
▪ NHỮNG TÁC-ĐỘNG NHIỆM-MẪU CỦA SỰ CẦU-NGUYỆN.....	23
▪ KẾT LUẬN.....	27
❖ PHỤ LỤC.....	31
▪ MƯỜI HAI LỜI NGUYỆN CẦU TU-CHƠN GIẢI THOÁT.....	33

TÒA-THÁNH TÂY-NINH

BÍ-PHÁP CẦU-NGUYỆN TRONG GIÁO LÝ ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ

- Lời Đức Hộ-pháp
- Tiểu-dẫn
- Phương-pháp cầu-nguyện có hiệu-quả
- Tác-động nhiệm-mầu của cầu-nguyện
- Kết-luận
- Mười hai lời nguyện-cầu - Tu-chơn giải-thoát

L

ỜI ĐỨC HỘ-PHÁP:

“Qua chỉ cho mấy em một Bí-pháp là khi nào các em quá thống-khê, quá đau-dớn tâm-hồn, mấy em đừng vội sầu thảm, các em quý xuong giữa không-trung các em cầu nguyện với Bà Mẹ Thiêng-Liêng một lời cầu-nguyện. Bàn-đạo quả-quyết rằng: Bà chẳng hề khi nào từ-chối cùng mấy em.

Qua thử-nghiệm rồi...”

*Thuyết-Đạo của Đức Hộ-Pháp
Ngày Rằm tháng Tám Nhâm thìn / 1952
– tại Cửu Long Đài.*

TIỂU-DẪN

SỰ CẦU-NGUYỆN cần cho một giáo-đồ như hơi thở cần cho sự sống. Một giáo-đồ ngoan-đạo thì luôn luôn có trong lòng một sự thành-tín, nơi thân thể sự tuân-hành, ngoài miệng sự tụng-niệm nguyện-cầu. Cầu nguyện là thiết-lập một đường vận-hà (cana: kênh) thông-suốt để chuyển-tải thân-lực từ thượng-giới xuống trần-gian hầu tưới mát cho những vùng đất tâm-linh đang bị khô-cằn.

Cầu-nguyện không đợi vào nơi đèn-điện cao-sang, không cần phải có đầy-dủ trầm-nhang hương-khói. Cầu-nguyện có thể thực-hiện bất kể nơi nào, từ chốn núi rừng hoang-vắng, hay nơi phồn-hoa đô-hội, ngay trong lúc hạnh-phúc tràn-đầy hay đau-thương bất-tận...

Cầu nguyện nếu thực-hiện với một tâm-linh trong-sạch, định-tĩnh, từ-hoà thì chỉ cần một nén hương lòng bằng tuyết, vắng-bặt tà-tâm tư-niệm, thì chúng ta sẽ hoà-nhập vào giòng thân-lực vô-biên của Thượng-Đế tuông chảy qua hỗn-phách của mình, mà còn toả ra một sức sống tâm-linh bằng-bạc nhiệm-mầu, thức tỉnh Chơn-thần sanh-chúng, rộng hay hẹp, mạnh hay yếu tùy theo nguyện-lực và công-đức của mình.

Thượng-Đế đang dang tay đón nhận chúng ta, như

một người cha nhân-tử luôn dang tay ôm-ấp đứa con thân-yêu đang lưu-lạc trở về, nên khi cầu-nguyện là chúng ta đến với Đấng Từ-phụ để thổ-lộ tâm-tình, nói với Ngài về tất-cả những băn-khoăn, ray-rứt, những khổ-đau, những tội-lỗi... hay nói với Ngài những nhu-cầu cần-thiết của tâm-linh... để được Ngài ban ơn, an-ủi, tha-thứ, hầu vợi đi những ân-hận khổ-đau đang dày-vò chúng ta.

Cầu-nguyện là ta đem gánh nặng của chúng ta đến trước mặt Thượng-Đế, cầu xin Ngài dang tay cứu-vớt, hầu giúp mình có thể tiếp-tục gánh-vát nó, để đạt đến hoàn-thành đúng theo Thiên-ý, vì thế khi chúng ta cầu-nguyện rồi, tức là ta đã trao gánh nặng cho Ngài, và chúng ta cứ tiếp-tục thực-hiện điều mình mong-muốn một cách tin-tưởng và đừng băn-khoăn lo-lắng, thì ta sẽ thấy nhẹ-nhàng. Rồi chúng ta sẽ thấy lời cầu-nguyện được đáp-ứng đúng như lời của Pascal đã nói:

“Muốn là được”

(VOULOIR C'EST POUVOIR).

Bởi vậy nên khi chúng ta cô-đơn, thống-khổ hãy cầu-nguyện, khi gặp khó-khăn tai-họa, khi phân-vân khó xử, hoặc khi chúng ta sắp bị hoặc đang bị sự cám-dỗ hãy cầu-nguyện... Cầu nguyện là một bí-pháp huyền-vi, chúng ta hãy thực-hành rồi sẽ thấy kết-quả nhiệm-mầu. Vì Đức Chí-Tôn đã hứa rằng:

“Muốn đến với Thầy thì phải cầu-nguyện. Thầy không bao giờ không cảm-ứng với những lời cầu-nguyện chân thành...”

(TNHT / Q1 / Tr.125).

Nên Đức Hộ-Pháp đã nói rằng:

*“Chúng ta hãy cầu-nguyện để trọn tâm-đức chắc-chắn
với Chí-Tôn, thì Chí-Tôn chẳng hề khi nào hẹp lượng”*

*(THUYẾT ĐẠO TẠI ĐỀN THÁNH ĐÊM 24
THÁNG 12 ĐINH-HỢI /1948).*

PHƯƠNG PHÁP CẦU NGUYỆN ĐỂ CÓ HIỆU-QUẢ

TẤT CẢ các tôn-giáo đều khuyên giáo-đồ nên cầu nguyện, mà nhơn-sanh càng tội-lỗi điều-linh thì lại càng phải cầu-nguyện, Thánh Gandhi đã nói rằng:

“Tôi chẳng làm một điều chi viên-mãn mà không cầu-nguyện.”

Nhà hiền-triết Pythagore đã khuyên rằng:

“Khi người khởi công tu-luyện thì nên cầu-nguyện Thần-minh luôn luôn để nhờ ơn giúp sức”.

Chúa Jésus đã phán rằng:

“Hãy xin sẽ được, hãy tìm sẽ gặp, hãy gõ cửa sẽ mở cho. Bởi vì ai xin thì được, ai tìm thì gặp, ai gõ cửa thì được mở”
(MA-THI-Ơ 7:7).

Vậy chúng ta phải cầu-nguyện như thế nào để được sự đáp-ứng của Thượng-Đế và Thần-linh? – Muốn cầu-nguyện hiệu-quả, con người phải có một đời sống đạo-hạnh cao-thượng, một tín-ngưỡng mạnh-mẽ, một tinh-thần tập-trung cao-độ, tức là phải có đầy-đủ đức tin và kinh-thành. Nên Kinh Thi có câu:

*“Trời không thân với ai chỉ thân với người hay kính...
Thần-linh không chứng-giám cho ai chỉ chứng-giám cho*

người có lòng thành”

(DUY THIÊN VÔ THÂN, KHẮC KÍNH DUY THÂN...
THẦN-LINH VÔ THƯỜNG HƯỜNG, HƯỜNG VỤ KHẮC
THÀNH / KINH THI / THIÊN THÁI-GLÁP HẠ).

Cầu-nguyện không có nghĩa là ý-lại vào thần-quyển mà không chịu cố-gắng hết sức mình, cứ cầu xin rồi ngồi yên bất động. Khi cầu nguyện muốn được đáp-ứng thì những điều cầu xin phải vị-tha không tư-dục, phải thánh-thiện, hợp với Thiên-ý. Nên đức Pythagore khuyên đệ-tử rằng:

“Trong khi cầu nguyện con đừng xin điều gì vị-kỳ, thì mới mong đạt được kết quả mỹ-mãn”.

Nho gia có câu:

“Người muốn điều lành, thì Trời ắt chiêu theo”

(NHƠN HỮU THIỆN-NGUYỆN THIÊN TẤT TÙNG CHI).

Theo Nho-giáo có thể nói cầu-nguyện đồng nghĩa với làm điều lành, quan-niệm này trong đạo Nho rất rõ-ràng: Khi đức Khổng-Tử đau nặng Thầy Tư-Lộ xin cầu nguyện để Ngài chóng khỏi, Ngài trả lời rằng:

“Ta cầu nguyện đã lâu rồi”

(KHÁU CHI ĐÁO CỬU HỸ / LUẬN-NGŨ / THUẬT-NHI).

Ý Ngài nói rằng: chung thân Ngài đã theo lẽ Trời làm việc nhơn-nghĩa, như thế lúc nào Ngài cũng cầu-nguyện. Chứ không phải như người phàm-tục đợi đến khi gặp nguy-biến mới nguyện vái làm lành:

“Khi nguy nguyện vái làm lành,

Tai qua rồi lại dạ đành phụ vong”

(KINH SÁM-HỐI).

Thượng-Đế luôn luôn ngự trong tâm của mỗi người,

nếu lòng dạ tín-thành thì chỉ cần cầu-nguyện một cách vắn-tắt cũng đủ linh-nghiệm, nên Đức Jesus đã phán rằng:

“Khi cầu-nguyện chớ thốt lời dông-dài, đừng tưởng rằng hề cầu xin nhiều thì mới được nhận lời. Người đừng làm như vậy, vì Cha người biết trước người thiếu thốn sự gì trước khi người cầu xin Ngài”

(*MA-THI-O 6:9*).

Nhiều tôn-giáo không thờ-phụng hình-tượng, không dùng áo-mào cân-đai khác thường, mà chỉ thờ-phụng Thượng-Đế trong tâm, nhưng tín-đồ lại thực-hiện cầu-nguyện rất tích-cực, đối với họ sự cầu-nguyện cần-thiết như hơi thở để sống, nên vẫn tạo cho giáo-đồ có một đời sống tâm-linh rất cao, như vậy chúng ta thấy rằng sự cầu-nguyện có ẩn-tàng phần tâm-pháp bên trong rất mẫu-nhiệm.

Trong nhiều lần thuyết giáo về sự cầu-nguyện Đức Hộ-Pháp Phạm-Công-Tắc đã dạy rằng:

“Sự cầu-nguyện có cảm-ứng với chánh-trị Thiêng-liêng tức là các Đấng Vô-hình...”

(*THUYẾT ĐẠO TẠI BÁO-ÂN TỪ ĐÊM 24-12 BÌNH-TUẤT / 1946*).

Nên Đức Ngài đã khuyên chúng ta nên cố-gắng thành-tâm cầu-nguyện cho Đạo và Đời:

“Từ đây chớ chút sắc và chút-việc cùng đạo-hữu nam nữ gắng thành tâm cầu-nguyện cho nền Đạo và cơ Đời...”

(*THUYẾT-ĐẠO TẠI ĐỀN-THÁNH ĐÊM 24-12 BÌNH-TUẤT / 1946*).

Đức Hộ-Pháp khuyên chúng ta khi cầu-nguyện hãy đặt trọn tâm-hồn và đức-tin vững chắc vào Đức Chí-Tôn thì sẽ đạt được kết-quả:

“Chúng ta hãy cầu-nguyện để trọn tâm-đức chắc-chắn nơi Chí-Tôn, thì Chí-Tôn chẳng hề khi nào hẹp lượng”

(THUYẾT-ĐẠO TẠI ĐỀN-THÁNH ĐÊM 24-12 ĐÌNH-HỢI /1948).

Vì Đức Ngài quả-quyết rằng Đức Chí-Tôn luôn luôn ở chung với chúng ta, nên chúng ta phải định-tâm cầu nguyện để được ban ơn:

“Bản-đạo dám cả quyết rằng giờ phút này Đại Từ-phụ đã ở chung với chúng ta. Ấy vậy toàn-thể con cái của Ngài định-tâm cầu nguyện dâng cho Ngài ban ơn...”

(THUYẾT-ĐẠO TẠI ĐỀN THÁNH ĐÊM 30-12 TÂN-MÃO /1952).

Cầu nguyện là một bí-pháp nhiệm-mẫu, nếu chúng ta đặt hết lòng thành-tín vào đó. Nên khi thuyết-giảng về quyền-năng Phật-Mẫu, Đức Hộ-Pháp đã nói về kết-quả của sự cầu-nguyện, theo kinh-nghiệm tâm-linh của Đức Ngài như sau:

“Qua chỉ cho mấy em một bí-pháp là khi nào mấy em quá thống-khổ, quá đau đôn tâm-hồn, mấy em đừng vội sầu thảm, các em quỳ xuống giữa không-trung, các em nguyện với Bà Mẹ Thiêng-Liêng ấy một lời cầu-nguyện, Bản Đạo quả quyết rằng Bà chẳng khi nào từ chối cùng mấy em, Qua thử-nghiệm rồi...”

(THUYẾT ĐẠO NGÀY RẼM THÁNG TÁM NHÂM-THÌN / 1952 TẠI CỬU-LONG ĐÀI).

Đức Chí-Tôn là Đấng Cha lành luôn luôn cứu vớt chúng ta, sự cứu vớt này đôi khi không cần qua trung-gian của bất-cứ một quyền-lực nào, hay hình-thức nào, mà chỉ cần một “đức-tin” vững chắc của chính mình đặt-để nơi Đức Chí-Tôn. Nên khi thuyết-giảng về sự cứu rỗi Đức Hộ-Pháp đã dạy rằng:

“Đức Chi-Tôn đã để trong phương-pháp cứu-rỗi của Ngài đã nói rằng: Tội tình các con dù đầy dẫy nơi mặt địa-cầu này, mà đến giờ chót các con biết kêu danh Thấy thì Thấy đến cứu. Thấy đem Bí-pháp giải-thoát để trong tay các con, đừng cho các con đạt chơn-pháp mà giải thoát đó vậy. Kêu danh Thấy là niệm Nam-Mô Cao-Đài Tiên Ông Đại Bồ-Tát Ma-Ha-Tát”

(TRÍCH THUYẾT ĐẠO CỦA ĐỨC HỘ-PHÁP VỀ CON ĐƯỜNG THIÊN-LIÊNG HẰNG-SỐNG TẠI ĐỀN-THÁNH ĐÊM 12/02 KỶ-SỬU / 11-03-1949).

Một buổi cầu-nguyện đầy đủ ý-nghĩa, ngoài sự bày tỏ điều mình mong muốn đang thực-hiện, chúng ta có thể xứng-tụng, ca ngợi công ơn của Thượng-Đế thi-thố cho chúng ta, còn hứa với Ngài làm những điều đúng với Thiên-ý. Cầu-nguyện tức là chúng ta còn tự nhắc-nhở chính mình nữa, như vậy sẽ giúp cho tâm-hồn chúng ta xa lánh những tư-tưởng trần-tục, những cảm-xúc chán-nản tiêu-cực, xua đi những cảm-nghĩ thấp hèn, thù oán, tham-lam, ích-kỷ, đang ám-ảnh mình trong sinh-hoạt hàng ngày. Khơi dậy những tư-tưởng thanh-cao thánh-thiện. Chúng ta cầu-nguyện là tự đặt mình trong mối hổ-tương mật-thiết với Thượng-Đế, khiến cho sinh-lực sống động siêu-nhiên và cái quyền-năng tối-thượng đang ngự-trị và điều-hành vũ-trụ luôn ảnh-hưởng và chi-phối trong đời sống hàng ngày của chúng ta, rồi từ đó mọi hoạt-động của chúng ta sẽ có được sự chỉ-đạo chắc-chẽ của Thiên-Liêng, khiến cho chúng ta vô-hình-trung đi đúng theo quỹ-đạo của Thiên-cơ, vì chúng ta luôn có sự quan-phòng và phối-hợp yểm-trợ của Thượng-Đế và Thần-linh.

Ngày nay chúng ta đang ở giữa một xã-hội mà con

người luôn bị cuốn hút với nhịp sống cộng-đồng, nên đối với mỗi tín-đồ hàng hạ-thừa khó có thể sắp xếp thì giờ cố-định cho việc công-phu, lễ-bái tu-tập của mình đúng giờ giấc, nên sự cầu-nguyện cũng là pháp-môn để cho họ có dịp gần-gũi với Thượng-Đế, đón nhận thần-lực, ân-điển của Ngài để bồi-bổ cho tâm-linh, vì thực-hiện cầu-nguyện, không đòi hỏi những chi-tiết lễ-nghi phức-tạp, phải có giờ giấc nhứt-định, mà chỉ cần có một tâm-hồn vắng lặng hướng về Thượng-Đế thì bất kỳ ở đâu, lúc nào chúng ta cũng có thể thực-hiện một cuộc tiếp-xúc đối-thoại với Ngài và lắng nghe được những huyền-âm vi-diệu của Ngài.

NHỮNG TÁC-ĐỘNG NHIỆM-MẦU CỦA SỰ CẦU-NGUYỆN

THEO KINH-NGHIỆM tâm-linh của nhiều nhà Thần-học cho biết, nếu một câu đặc-biệt nào đó được duy-trì liên-tục trong một thời-gian, chắc-chắn nó sẽ chạm sâu vào cung-bậc ẩn-tàng sâu-thẳm, đúng nơi mà chúng ta đang cần để kích-thích nhiều tư-tưởng tích-cực, đồng thời điều-động đến tâm-tư cùng khối huệ-quang luôn luôn chực bùng lên trong nội tâm của con người.

Cũng tương-tự như vậy, trong khi đề lời Tựa quyển Giáo-lý Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ của Ngài Tiếp-pháp Trương văn Trảng, Giáo-sư Nguyễn Đăng Thục Khoa-trưởng Đại-học Văn-khoa Sài-gòn đã viết rằng:

“Một đạo-sĩ danh tiếng Ấn-độ bảo: Nếu ai ngồi trong một hang núi hẻo-lánh, ngày đêm tâm tâm niệm niệm một ý niệm, thì ý-niệm đó sẽ tập-trung hết năng-lực tinh-thần, trở nên một ý-tưởng lực xuyên sơn quá hải, như một điện-lực sẽ tràn vào xã-hội, tìm nhập vào những tâm-hồn đông-diệu, như tia chớp bắt vào ngọn thu-lôi mà ảnh-hưởng tất-cả”.

Ngoài ra sự lặp đi lặp lại một lời nguyện-cầu, còn là một mệnh-lệnh ban cho xác-thân, nếu miệng luôn luôn cầu mong những điều tốt lành, thì thân-thể cũng sẽ tuân-hành làm điều tốt lành, mà ngoài miệng cầu những lời ác-độc,

dù là mình cầu cho người khác, nhưng thân-thể mình cũng tự-động làm theo, như một quán-lực, một quán-lực ngoài sự kiểm-soát của tri-thức, thật là nguy-hiểm. Vì người xưa có câu:

“Thần khẩu buộc xác phàm”.

Nên trong Bí-pháp Ngôn-ngữ, và phương-pháp Lập-ngôn Đức Hộ-Pháp đã khuyên chúng ta phải cẩn-trọng giữ-gìn lời nói, chớ nói đến những điều xui-xẻo dù là chỉ để khuyên-lơn nhất-nhở cho người khác. *Mỗi lời nói ra là phải thật chơn-chánh, dễ thương và hữu-ích, nếu không hội đủ ba yếu-tố đó thì nên giới khẩu, tức là làm thinh là tốt nhất.*

Tất cả các hiện-tượng nêu trên theo giải-thích của khoa Yoga thượng-thừa thì con người có một luồng hoả-xà (Kundalini) nằm cuộn khúc ở đốt xương sống vùng eo lưng của cơ-thể tương-đương với đám rối thần-kinh vùng huyết mạng-môn của khoa châm-cứu học. Con rắn lửa này nhờ thiên-định, cầu-nguyện sẽ thức-tỉnh nó trường lên lần lần cho đến đỉnh-đầu, thì con người sẽ đạt được sự minh-triết thiêng-liêng, lúc ấy một luồng năng lượng khủng-khiếp sẽ tràn dâng trong khắp cơ-thể, khiến con người có được những quyền-năng siêu-phàm.

Ở con người mỗi lần cầu thành tâm nhất, mỗi câu nguyện mãnh-liệt nhất, mỗi ám-ảnh thường-xuyên nhất, đều có cơ khai-triển sự hoạt động của luồng hoả-xà này. Luồng hoả-xà này cũng có thể được lay-động dậy bởi một chấn-thương dữ-dội nào đó và nó sẽ xuất-hiện những hoạt-động siêu-việt trên một lãnh-vực nào đó. Nên chúng ta thường thấy có những người không hề tu-luyện, bỗng đứng bị một tai nạn, đưa tới một thương-tật, làm cho họ

đạt được những phép thần-thông kỳ-diệu, mà đối với khoa-học duy-lý không thể giải-thích được.

Luồng hoả-xà này có thể gọi là Thân-lực hay điểm Linh-quang của Thượng-Đế ban cho con người. Nên sự đáp-ứng của những lời cầu-nguyện ngoài quyền-năng thân-lực từ cõi trên, nó còn được hỗ-trợ trực-tiếp của Thượng-Đế nằm ngay trong con người. Vì mỗi người ví như một giòng nước, một con sóng, trong cái đại-dương vô-biên của tri-thức và quyền-năng. Nên có thể nói những khát-vọng và nhu-cầu chính-đáng, phát-xuất nơi con người, thì phương-tiện thoả-mãn cũng chính ở nơi con người. Bởi thế chúng ta thường thấy đối với một bệnh-nhân được lành bệnh nhờ lời nguyện-cầu tại một đền điện nào đó. Sự chữa lành này không chỉ nhờ thân-lực của Thượng-Đế hoặc Thân-linh từ cõi trên, xúc động một cách quá dễ-dãi trước lời nguyện-cầu vì mục-đích cá-nhân của họ, mà ra tay ban phép lành tế-độ cho họ lành bệnh, mà chính-yếu là do điểm Linh-quang của Thượng-Đế, hay có thể nói chính Thượng-Đế ngự từ bên trong họ, theo Yoga là cái năng-lực vô-biên của luồng Hoả-xà trong họ đã được lay tỉnh bởi cường-độ mãnh-liệt của đức-tin phát-xuất từ tâm-linh của chính họ, toát ra trong lời nguyện-cầu của họ đã độ-trì phù hộ cho họ.

KẾT LUẬN

KẾT LUẬN

TÓM LẠI một lời cầu-nguyện chân-thành tha-thiết sẽ động-viên được hai nguồng thần-lực, một từ bên kia cõi ý-thức, một từ bên trong cõi tâm-thức, tương-tác với nhau. Ngay trong khi dạy về chấp bút Đức Chí-Tôn đã nói rằng:

“... Một phần của con, một phần của Thầy hiệp nhứt, mới thấu đáo càn-khôn tinh-thông vạn-vật.”

(TNHT/QT / Tr.6)

Một khi con người đạt được sự hợp-nhứt này thì không những tự chế-ngự, điều-chỉnh bệnh-tật và đau-đớn, cũng như đạt được một sự thoả-mãn rất chính-đáng những nhu-cầu của chính mình, mà còn hộ-trì cho cả những người khác nữa. Theo quan-niệm của các nhà huyền-học thì tất-cả những bệnh-tật, rủi-ro, tai-nạn là do sự yếu-kém thần-lực từ chính trong nội-thân của mình. Nên người chân-tu họ có thể lập lại sự quân-bình này, họ tự điều-động lấy chỗ thừa bù vào chỗ thiếu. Hơn nữa tất-cả nguồn thần-lực tà hay chánh đều có thể lan-truyền từ người này sang người khác. Nên chúng ta thường thấy các hiện-tượng chữa bệnh từ xa, hay sự cầu-nguyện hộ-trì cho một người khác, là một đặc-trưng của những người

đã có một thần-lực mạnh-mẽ, cơ-chế vận-hành của nó giống như một hiện-tượng cảm-ứng điện-từ, tạo ra những giao-động cường-bức và cộng-hưởng, Sự chuyển-di thần-lực này nếu tạo ra một ảnh-hưởng lớn, thì có thể gần như sai-khiến điều-động được những người thụ cảm. Chúng ta thường thấy các nhà Thôi-miên, hoặc các nhà chữa bệnh bằng năng-lượng sinh-học, hay một vị Giáo-chủ, một nhà Tiên-tri, thậm chí ở các nhà chính-trị lỗi-lạc họ đều có những khả-năng phóng-xuất nguồn thần-lực này một cách mạnh-mẽ nhằm tạo một sự giao-động đến những người thụ-cảm, khiến người ấy phải nâng thần-lực của mình lên mức ngang bằng cùng một tầng-số, để có được một sự cộng-hưởng, tức là thỏa-mãn các nhu-cầu mà họ đang mong-mỏi, đó là tất-cả hiện-tượng đáp-ứng lại những lời cầu-nguyện của cá-nhân hoặc tập-thể cho chính mình, hay cho những người chung-quanh.

Chúng ta thường thấy ở những người có quyền-năng hay làm phép-lạ kể cả chánh đạo hay tà-giáo, như những người chữa bệnh bằng đức-tin, bằng năng-lượng, hay bằng tinh-thần, bằng thôi-miên hay pháp-thuật... của các pháp-sư, phù-thủy, thầy mo... đều là những người có khả-năng điều-khiển nguồn thần-lực này nhiều hay ít, yếu hay mạnh, là do nơi công-phu luyện-tập, hoặc do bẩm-sinh ngẫu-nhiên, thật ra đứng về mặt trực-quan mà nói như vậy, chứ theo đạo-học thì họ đã thừa-hưởng kết-quả luyện-tập của nhiều tiền-kiếp lưu-truyền lại. Nếu những khối điển-quang hay thần-lực này thanh-khiết thì hành-tàng chánh đạo, còn nếu mang nhiều trược-khí thì chắc-chắn pháp-thuật sẽ thiên về tà-linh.

Tất cả những dẫn chứng nêu trên, cho chúng ta

tin-tưởng rằng, khi một người có lòng kính-thành một đức-tin mạnh-mẽ, thì lúc cầu-nguyên tức là lúc vận- hành điều-động khối thần-lực mạnh-mẽ hợp-nhứt giữa Trời và Người.

CHUNG

KẾT LUẬN

PHỤ LỤC

- Mười hai lời nguyện-cầu - Tu-chơn giải-thoát

MƯỜI HAI LỜI NGUYỆN CẦU TU-CHƠI GIẢI THOÁT

Kính lạy Thầy,

Chúng con xin thành-kính cảm-tạ ơn Thầy, đã tạo-dựng nên chúng con theo hình-ảnh và khuôn-ling của Thầy. Thầy hằng ngự nơi chúng con, và ban cho chúng con sự khôn-ngoaan sáng-suốt và vinh-hiến hơn muôn loài.

Thầy là Đấng tự có, hằng có và hằng còn, là Đấng Chí-ling, Chí-diệu quyền-phép vô-biên. Thầy là Đấng Cha Lành Thiêng-liêng cao-cả, với tình-yêu muôn thuở, Thầy đã hằng thương-xót, tha-tội, che-chở và cứu-vớt chúng con.

Từ nghìn xưa, chúng con đã rời vòng tay yêu-thương của Thầy, xuống thế-gian dấn thân trong vòng luân-hồi sanh-tử để mưu-cầu sự tấn-hoá, hầu được vinh-hiến trở về với Thầy... Nào ngờ ác-tập vô-minh, xây thành tự-ngã, dưới nhiều hình-thức và danh-nghĩa tinh-vi, khiến cho chúng con mê-luyến hồng-trần, cuốn hút chúng con trong cơn say nhân-thế, làm cho chúng con trở nên xa-lạ với Thầy, mà quên rằng dù khác-biệt bao-nhiêu, xa gần ngăn-cách thế nào, mỗi chúng con là một phần-tử bất-khả phân-ly của một Thánh-thể duy-nhứt, là hiện-thân của Thầy tại thế, chỉ một biến-động nhỏ của chính bản-thân con, cũng làm ảnh-hưởng đến toàn khối Thánh-ling.

Giờ này chúng con xin đến với Thầy, với anh chị em và trở về với chính con, với một thân-thể tuân-hành, với một tấm-lòng thành-tín, với những lời chân-thành

tha-thiết nguyện-cầu:

1. – Nguyện quyết-tâm tu-học, hành-đạo và quyết-chí đi theo con đường trở về với Thầy cho đến hơi thở cuối-cùng, dù cho phải trải qua bao-nhiều gian-nan thử-thách. Cầu xin Thầy soi-dẫn dìu-dắt chúng con cho đến ngày hội-hiệp cùng Thầy.

2. – Nguyện Lập-đức, Lập-công, Lập-ngôn, lấy tam-lập làm nền-tảng trong tu-chơn luyện-kỷ. Cầu xin Tam-bảo hộ-trì cho chúng con được trí-não quang-minh, tinh-thần mẫn-huệ, mạnh-mẽ trong nguyện-lực giác-ngộ, hoàn-thiện và giải-thoát.

3. – Nguyện đến với anh chị em, nguyện hộ-trì anh chị em và được anh chị em hộ-trì trên bước đường tu-học, để đạo-tâm mỗi ngày càng thêm tăng-trưởng, đạt đến tự-giác, giác-tha. Cầu xin Thầy thêm sức cho chúng con, vượt qua gian-nan thử-thách, không thối-chí ngã-lòng, trong công-phụ tu-tập khỏi bị ảo-giác đánh-lừa, hay lạc vào bàng-môn tả-đạo.

4. – Nguyện không riêng mình trong sạch, lỗi của con, con xin ngay-thật xét mình ăn-năn sửa-đổi, lỗi của anh chị em chúng con xin chung lòng sám-hối, vì chúng con con vốn là một, nên nghiệp-quả cùng chung chia sẻ. Cầu xin sự yêu-thương tha-thứ đến từ Thầy, từ anh chị em, giúp cho con thấy được tội-lỗi mà đoạn-trừ, làm người có Đạo, sống Đạo với anh chị em, những anh chị em hiện-tại đã qua và sắp đến.

5. – Nguyện dứt phân-biệt giữa ta và người, không còn kỳ thị thân-sơ, đoạn-tuyệt thị-phi ân-oán, đoàn-kết tương-thân, dìu-dắt lẫn nhau trong công-phụ, công-quả,

công-trình, thể-hiện từ, bi, hỷ, xả. Cầu xin Thầy ban cho huệ-kiếm để đoạn-tuyệt trái-căn, giảm-tiêu nghiệp-chướng, giải-thoát oan-khiên, sớm bước vào cương-quốc huyền-linh nơi Thầy hằng ngự-trị.

6. - Nguyện giữ chơn-tâm chí-thành thuần-chơn vô-ngã, để không bị tự-kỷ đánh lừa, làm nhiều-loạn hoà-khí anh em đảo-điên huynh-đệ. Cầu xin Thầy hằng ngự nơi chúng con, thức-tỉnh chúng con khỏi sa vào chước cám-dỗ của lục-dục thất-tình, lợi-danh bất-chính, chung xây Thánh-thể, phụng-sự nhân-sanh.

7. - Nguyện luyện-tập thân-thể mạnh-khoẻ, khương-cường, không để sa-đà vào lục-dục; gìn-giữ khí-lực cường-thịnh, thanh-bai, không để thất-tình làm tẩu-tán; nuôi-dưỡng linh-tâm định-tĩnh từ-hoà, không để cho tội-tình làm mờ ám. Cầu xin ân-điển ban xuống từ Thầy, giúp cho Chơn-thần hoàn-nguyên, Tinh Khí Thần hoà-hiệp.

8. - Đại-Đạo của Thầy đã ban truyền được kế-thừa từ ông cha đến chúng con và miêu-duệ mai sau, chúng con nguyện gieo-rải hạt thánh-cốc của Thầy khắp thế-gian, để giác-ngộ chúng sanh. Cầu xin Thầy từ-bi xá-tội cho những anh chị em sa-ngã, thất-thệ, phản-bội sư-môn, cứu-độ họ trở lại với Đạo với Thầy để cùng nhau lập-công bồi-đức. Cầu cho những người hung-ác, nghịch-tử, côn-đồ, biết thức-tỉnh hồi đầu theo lành lánh dữ.

9. - Nguyện mở rộng lòng yêu-thương tha-thứ đến muôn loài, tôn-trọng mạng sống của chúng-sanh, đúng theo ba mục-tiêu Bảo-sanh bằng con đường Nhân-Nghĩa để đi đến Đại-đồng. Cầu xin Thầy che-chỡ cho những người thể cô sức yếu, lỡ bước sa-cơ, đang bị tai-ương thống-khổ. Cầu cho các loài chim bay thú chạy khỏi sa vào lưới rập

của kẻ bất-lương.

10. – Nguyên lánh xa tội-ác, chiêu-tập điều lành, tích-đức bồi-công để hồi-hướng cứu chuộc cứu-huyền thất-tổ. Cầu xin Thầy từ-bi ân-xá cho cha mẹ, sư trưởng, lục-thân quyến thuộc, cố-hữu thân-bằng của chúng con đầu tiên-vãng, hậu-vãng hoặc đương sanh, cùng lịch-đội tiên-vong đồng đăng giác-ngạn.

11. – Chúng con nguyện hiến-dâng cả thể-xác, trí-não và linh-hồn để phụng-sự cho chương-trình phổ-tế chúng-sanh, xoay-cơ chuyển-thế, bảo-tồn vạn-linh của Thầy. Cầu xin Thầy ban ơn cho vạn-vật thái-bình, sinh-linh thoát khỏi nạn đao-binh khói-lửa, dịch-hoạ thiên-tai, cho mưa thuận gió hoà vạn-loại no ấm.

12. – Nguyên trở nên một trong Thánh-thể Chí-Tôn, đồng chịu trách-nhiệm, cùng nhau bảo-thủ Chơn-Truyền Chánh-Pháp. Cầu xin Thầy cho các Đấng Thiêng-liêng gìn-giữ, hộ-trì, để chúng con vững bước trong sứ-mạng thực-thi một Thiên-đạo công-bình giải-thoát, một Thế-đạo nhưn-nghĩa đại-đồng.

Một lần nữa chúng con xin thành-kính cảm-tạ ơn Thầy và nguyện-cầu cho sở-vọng của chúng con được đắc-thành viên-mãn.

Nam-mô Cao-Đài Tiên-Ông Đại Bồ-tát Ma-ha-tát.

CHUNG

**BÍ-PHÁP CẦU-NGUYỆN
TRONG GIÁO LÝ
ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ**
SOẠN GIẢ: DẤ TRUNG TỬ